

tøtet av denne debat blev, at hr. Liestøls forslag fik 39 stemmer, mens 49 stemte mot.

Spøragsmaalet om hvorvidt kvinder var skikket som dommere, kom ogsaa op og mødte en svak opposition fra et enkelt hold. Venstres fører i stortinget, flæv. statsraad Konow, uttalte da bl. a. følgende (dette noterede jeg paa stedet): »Jeg finder, at kvinder er særlig skikkede til dommere, fordi de er likesaa retsindige, og de er mindre fanatiske, mere avdæmpet end mændene.«

Mine tanker fløi ved den uttalelse ned til Kjøbenhavn til et kvindevalgretsmøte der. En viss folketingsmand udstedte en kveld der en ganske motsat attest. Derfor sier jeg med fader Holberg: »for visse Aarsagers Skyld« — er det godt at ha ogsaa hr. Konows uttalelser paa prent i »Kvindevalgret«.

Regjeringsforslaget blev vedtat, og saken oversendes lagtinget. Der er al sandsynlighet for at dette vedtar det uforandret, og naar saa kongen har git sin sanktion, hvilket han uten tvil gjør, saa vil norske kvinder kunne beklæde embeder i statens tjeneste, med undtagelse av statsraads-, diplomat-, konsul-, officers- og presteembederne. — Men denne indskrænkning virker nok ogsaa. For endda mere »fykende« og »rykende« vil det gaa, naar de to mænd faar kastet det store, tunge trollet av skiernel

Med venlig hilsen til alle mine valgretsvenner i Danmark.

Kristiania, 19.-1.-1912.

Fr. Mørck.

Landsforbundets Sparebøsse bør findes i ethvert Hjem.

Historiske Kendsgerninger.

Nedenstaaende Indlæg — tilsendt os af Fru Gyrithe Lemche — henlyder dels til Begivenheder, der ligger flere Aar tilbage, og som derfor er mange af vore Læsere ubekendt, dels til den Kritik af Kvindevalgretsforeningernes Arbejde, der for nylig er fremsat i »Kvinden og Samfundet«, og som Landsforbundets Formand omtaler og imødegaaer i sin Artikel i »Kvindevalgrets« Januar-Nr.

Fru Gyrithe Lemches »historiske Kendsgerninger« gaar aabenbart ud paa at vise, at »Dansk Kvindesamfund«s og »Kvindevalgretsforeningerne«s Program og Formaal er nøjagtig ens; Fru Lemche har ikke haft Held med sig — de »historiske Kendsgerninger« viser netop det modsatte, hvilket vi nærmere skal paavise i det Svar, der følger efter Fru L.s Indlæg.

Helene Berg skriver: (Kv. og Sf. 15. Nov. 1907)

»Den Kendsgerning, der er ført i Marken imod Sammenslutningsforslaget er, som før nævnt, denne, at Dansk Kvindesamfund og Kvindevalgretsforeningen er uensartede Foreninger med forskelligartet Program. Til Belysning af denne endnu ikke beviste Paa-stand hidsætter jeg atter de to Foreningers Loves § 1, hvori deres Program er udtrykt:

Københavns Kvindevalgretsforenings Loves § 1 lyder saaledes:

Københavns Kvindevalgretsforenings Formaal er at virke for Kvinders kommunale og politiske Ligestilling med Mænd samt gennem Møder med Foredrag og Diskussion om politiske og sociale Spørgsmaal uddanne dem til Deltagelse i det offentlige Liv.

Dansk Kvindesamfunds Fællesloves § 1 lyder saaledes:

Dansk Kvindesamfunds Formaal er at arbejde for Kvinders kommunale og politiske Valgret og Valgbarhed samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat.

I den sunde Fornufts Navn: Er det »uensartede« Formaal, som er udtrykt i disse to Paragrafer?

Elna Munch skriver: (Kv. og Sf. 30. Nov. 1907)

»Disse Betragtninger (se ovenstaaende) er alt andet end overbevisende. »Kvindevalgretsforeningerne«s Opgave er at tage én Side af Kvindesagen op, »Dansk Kvindesamfund«s Program spænder over dem alle. Jeg anser det for heldigt, at der er en Forening, der beskæftiger sig med alle Sider af Kvinde-

sagen; men jeg tror, det er nyttigt, at der desuden findes en Forening, som udelukkende sætter sig Valgretten som Maal.

Johanne Asmund skriver: (Kv. og Sf. 15. Dec. 1907)

»Den Betragtning, Kvindevalgretsforeningen vistnok selv gør gældende, og som jeg slutter mig til, er, at den, idet den samler sig om det ene, enkle Punkt: Kvindernes Valgret, kan lægge al sin Kraft ind paa Agitationen for dette og optage alle de Elementer, der kun har Interesse for denne ene Side af Kvindesagen, samt at den ogsaa paa Grund af sit enkle Program er billigere og derved kan finde Vej til flere. Jeg tænker mig ogsaa, at man ved bestandig at banke dette ene, Kvindernes Valgret, ind i Sindene vil øge Farten i Agitationen for Valgretten.

Johanne Rambusch skriver: (»Kvindevalgret« 1912)

»Den Kritik, som er rejst imod os, gaar ud paa, at vore Foreninger ikke holder sig til Kvindevalgretsforeningernes Program, naar de afholder Møder med Emner som: »Unge Pigers Opdragelse til huslig Gerning«. Det er en ren Misforstaaelse af Programmet. Gaar det ikke netop ud paa at dygtiggøre Kvinderne og forberede dem til bevidste Samfundsborgere.

Naar der i § 1 i de enkelte Foreningers Love staar, at disses Formaal er: »at virke for Kvinders kommunale og politiske Ligestilling med Mænd samt gennem Foredrag og Diskussion om politiske og sociale Spørgsmaal at uddanne dem til Deltagelse i det offentlige Liv«, har der selvfølgelig aldrig været tænkt, at disse Foredrag og disse Diskussioner kun skulde være Debatter for og mod Valgretten, og det vilde vidne om en rørende Naivitet, om nogen vilde hævde den Opfattelse.
Lyngby, d. 10.11.1912.

Med Tak for Optagelsen deres »naive«

Gyrithe Lemche.

Ovenstaaende Indlæg er samtidig sendt til Redaktionerne af »Kvindevalgret« og »Kvinden og Samfundet«.

Skønt man skulde synes, at ethvert uhildet og tænkende Menneske maa